

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 30 marca 2006 r. *

W sprawie C-36/04

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE,
wniesioną w dniu 29 stycznia 2004 r.,

Królestwo Hiszpanii, reprezentowane przez N. Díaz Abad, działającą w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez J. Monteirę i F. Florindę Gijóna, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

* Język postępowania: hiszpański.

popieranej przez:

Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez T. van Rijna i S. Pardo Quintillán, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

interwenient,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris (sprawozdawca) i G. Arestis, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Léger,
sekretarz: M. Ferreira, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 29 września 2005 r.,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 19 stycznia 2006 r.,

I - 3000

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Królestwo Hiszpanii domaga się w skardze stwierdzenia nieważności art. 3, 4 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2847/93 oraz uchylającego rozporządzenia (WE) nr 685/95 i (WE) nr 2027/95 (Dz.U. L 289, str. 1, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”).

Ramy prawne

- 2 Artykuł 3 spornego rozporządzenia stanowi:

„1. Z wyjątkiem obszaru określonego w art. 6 ust. 1, Państwa Członkowskie:

- a) oceniają poziom nakładu połowowego statków o całkowitej długości równej lub przekraczającej 15 metrów jako roczną średnią z lat 1998–2002 w każdej ze stref ICES i CECAF określonych w art. 1 w odniesieniu do rybołówstwa przydenne, z wyłączeniem rybołówstwa przydenne, objętego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczególne

wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych oraz do połowów przegrzebków, kieszeńca i pająka morskiego, określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. W celu obliczenia nakładu połowowego, zdolność połowowa statku mierzona jest jako moc zainstalowana wyrażona w kilowatach (kW);

- b) przydzielają poziom nakładu połowowego określony zgodnie z lit. a) w każdej ze stref ICES lub CECAF, w odniesieniu do każdego rodzaju rybołówstwa wymienionego w lit. a).

[...]”

- 3 Zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia:

„1. Nakład połowowy statków rybackich o całkowitej długości równej lub przekraczającej 15 metrów jest obliczany całościowo dla każdego rodzaju rybołówstwa i stref określonych w art. 3 ust. 1 w latach 1998–2002.

2. Nakład połowowy statków rybackich o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów jest obliczany całościowo dla każdego rodzaju rybołówstwa i stref określonych w art. 6 ust. 1 w latach 1998–2002.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, aby nakład połowowy tych statków był ograniczony do poziomu nakładu połowowego określonego zgodnie z ust. 1 i 2.”

- 4 Artykuł 6 powołanego rozporządzenia ustanawia szczególny system zarządzania nakładem połowowym w obszarze biologicznie wrażliwym, którego granice wyznacza większa część wybrzeża irlandzkiego, w obrębie którego „Państwa Członkowskie oceniają poziom nakładu połowowego statków o całkowitej długości równej lub przekraczającej 10 metrów, jako roczną średnią z lat 1998–2002, w odniesieniu do rybołówstwa przydenne, z wyłączeniem rybołówstwa objętego rozporządzeniem (WE) nr 2347/2002 oraz do połowów przegrzebków, kieszeńca i pająka morskiego i przydzielają poziom nakładu połowowego określonego w ten sposób dla każdego z tych rodzajów rybołówstwa”.

Żądania stron

- 5 Królestwo Hiszpanii wnosi do Trybunału o:
- stwierdzenie nieważności art. 3, 4 i 6 spornego rozporządzenia (zwanymi dalej „zaskarżonymi przepisami”);
 - obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

6 Rada wnosi do Trybunału o:

— odrzucenie skargi;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

7 Postanowieniem prezesa Trybunału z dnia 19 maja 2004 r. Komisja Wspólnot Europejskich została dopuszczona do sprawy w charakterze interwenienta na poparcie żądań Rady. Komisja wnosi do Trybunału o odrzucenie skargi i obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania. Jednocześnie na wypadek uznania dopuszczalności skargi, Komisja domaga się na podstawie art. 231 drugi akapit WE uznania skutków zaskarżonych przepisów za ostateczne.

W przedmiocie skargi

8 Na poparcie skargi Królestwo Hiszpanii podnosi w istocie dwa zarzuty. Pierwszy opiera się na naruszeniu zasady niedyskryminacji. Rzeczone państwo członkowskie twierdzi, iż Rada nie uwzględniła przy ustalaniu okresu odniesienia w celu obliczenia nakładu połowowego szczególnej sytuacji floty hiszpańskiej, wynikającej z postanowień aktu o przystąpieniu i zastosowała szczególny system zarządzania nakładem połowowym na obszarach położonych na południowy-zachód od Irlandii. Drugi zarzut opiera się na nadużyciu władzy, jakiego dopuściła się Rada ustanawiając art. 6 sporego rozporządzenia, ponieważ rzeczywistym celem określenia granic obszaru biologicznie wrażliwego nie była ochrona młodego morszczuka, ale przedłużenie ograniczeń, jakim poddana jest flota hiszpańska.

- 9 Trybunał wezwał strony do przedstawienia uwag w kwestii dopuszczalności skargi w świetle orzecznictwa, zgodnie z którym stwierdzenie nieważności aktu wspólnotowego w części jest możliwe tylko pod warunkiem, że części, których stwierdzenia nieważności domaga się strona, mogą zostać oddzielone od pozostałych przepisów aktu (zob. w szczególności wyrok z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie C-29/99 Komisja przeciwko Radzie, Rec. str. I-11221, pkt 45 i 46; z dnia 21 stycznia 2003 r. w sprawie C-378/00 Komisja przeciwko Parlamentowi i Radzie, Rec. str. I-937, pkt 30; wyrok z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-239/03 Niemcy przeciwko Komisji, Rec. str. I-10333, pkt 33, oraz z dnia 24 maja 2005 r. w sprawie C-244/03 Francja przeciwko Parlamentowi i Radzie, Zb.Orz. str. I-4021, pkt 12).
- 10 W trakcie rozprawy Rada podniosła, że o ile zaskarżone przepisy dają się oddzielić względem siebie, o tyle niemożliwe jest ich oddzielenie od innych przepisów spornego rozporządzenia, oraz że w konsekwencji te ostatnie straciłyby sens w przypadku stwierdzenia nieważności zaskarżonych przepisów. Skutki tego rodzaju stwierdzenia nieważności byłyby szczególnie daleko idące, jeśli chodzi o art. 15 powołanego rozporządzenia, uchylający rozporządzenie (WE) nr 685/95 z dnia 27 marca 1995 r. w sprawie zarządzania nakładami połowowymi dotyczącymi niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 71, str. 5) i rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/95 z dnia 15 czerwca 1995 r. ustanawiającego system zarządzania nakładem połowowym odnoszący się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty (Dz.U. L 199, str. 1). Skutkiem tego wyraża ona wątpliwości co do dopuszczalności skargi.
- 11 Komisja podziela w tym zakresie zdanie Rady, podnosząc, że zaskarżone przepisy stanowią sedno nowego systemu zarządzania nakładem połowowym i że w przypadku stwierdzenia ich nieważności, do wód zachodnich nie będzie miał zastosowania żaden system zarządzania nakładem powołanym.
- 12 Jak zostało przypomniane w pkt 9 niniejszego wyroku, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem stwierdzenie częściowej nieważności aktu wspólnotowego jest możliwe tylko pod warunkiem, że przepisy, których stwierdzenia nieważności domaga się strona, mogą zostać oddzielone od pozostałych przepisów tego aktu.

- 13 Trybunał wielokrotnie orzekał, iż wymóg, by przepisy mogły zostać oddzielone od pozostałej części aktu nie jest spełniony, jeżeli skutkiem stwierdzenia nieważności aktu byłaby jego zmiana co do istoty (wyroki z dnia 31 marca 1998 r. w sprawie C-68/94 i C-30/95 Francja i in. przeciwko Komisji, Rec. str. I-1375, pkt 257; ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko Radzie, pkt 46 ; ww. wyrok w sprawie Niemcy przeciwko Komisji, pkt 34 oraz ww. wyrok w sprawie Francja przeciwko Parlamentowi i Radzie, pkt 13).
- 14 Poza tym, Trybunał orzekł również, iż kwestia, czy stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonego aktu zmienia go co do istoty, stanowi kryterium obiektywne, a nie subiektywne związane z wolą polityczną organu, który wydał sporny akt (ww. wyrok w sprawie Niemcy przeciwko Komisji, pkt 37).
- 15 W niniejszej sprawie należy zbadać, czy stwierdzenie nieważności zaskarżonych przepisów, przy utrzymaniu jednocześnie w mocy pozostałych przepisów spornego rozporządzenia, obiektywnie zmodyfikowałoby to rozporządzenie co do istoty.
- 16 Zaskarżone przepisy stanowią sedno rzeczzonego rozporządzenia.
- 17 Zgodnie z czwartym motywem spornego rozporządzenia ma ono na celu ustanowienie nowego systemu zarządzania nakładem połowowym w wyznaczonych obszarach „w celu zapewnienia, aby nie nastąpił wzrost ogólnego poziomu istniejącego nakładu połowowego”.

- 18 Ponadto zaskarżone przepisy znajdują się w rozdziale II spornego rozporządzenia, odnoszącym się do systemu zarządzania nakładem połowowym. Artykuł 3 spornego rozporządzenia definiuje środki dotyczące połowów gatunków przydennych oraz niektórych mięczaków i skorupiaków, art. 4 powołanego rozporządzenia określa nakład połowowy statków rybackich o długości równej lub przekraczającej 15 metrów, a art. 6 tego rozporządzenia ustanawia warunki zarządzania nakładem połowowym w obszarach biologicznie wrażliwych.
- 19 Zaskarżone przepisy określają w konsekwencji zasadnicze elementy zarządzania nakładem połowowym, podczas gdy inne przepisy rozdziału II spornego rozporządzenia mają charakter techniczny, a ich zastosowanie jest związane z art. 3, 4, i 6 tego rozporządzenia. Rozdział III powołanego rozporządzenia ustanawia system kontroli zarządzania nakładem połowowym, tracąc tym samym sens, jeśli zaskarżone przepisy przestają obowiązywać.
- 20 Wreszcie art. 15 spornego rozporządzenia uchyla rozporządzenia nr 685/95 i 2027/95 najpóźniej z dniem 1 sierpnia 2004 r. Oba rozporządzenia definiowały i wprowadzały w życie system zarządzania nakładami połowowymi niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty. Stwierdzenie nieważności zaskarżonych przepisów skutkowałoby powstaniem luki prawnej, jeśli w konsekwencji stwierdzenia nieważności nie pozostanie w mocy żadne rozporządzenie dotyczące zarządzania nakładem połowowym.
- 21 Z powyższych uwag wynika, że zaskarżone przepisy nie mogą zostać oddzielone od reszty spornego rozporządzenia. Stąd przedstawione przez Królestwo Hiszpanii żądanie stwierdzenia nieważności rzeczonego rozporządzenia w części jest niedopuszczalne, a skargę należy odrzucić.

W przedmiocie kosztów

- ²² Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ Rada wniosła o obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania, a Królestwo Hiszpanii przegrało sprawę, należy obciążyć je kosztami postępowania. Zgodnie z § 4 tego artykułu Komisja pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

- 1) Skarga zostaje odrzucona.**
- 2) Królestwo Hiszpanii ponosi koszty postępowania.**
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.**

Podpisy